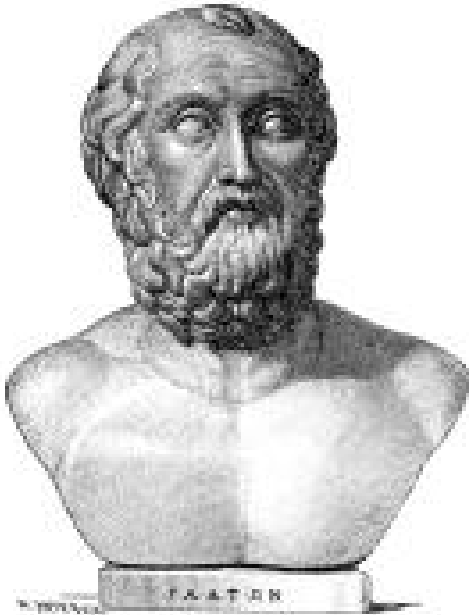

ΠΛΑΤΩΝΑΣ : ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΘΕ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (του Έντμουντ Χούσερλ)

Μετέθεσε στην επιστήμη τη Σωκρατική αρχή της ριζικής απόδειξης.

Η εξαιρετική σοβαρότητα που δείχνει ο Πλάτων, προσπαθώντας μέσα σ' αυτό το επιστημονικό πνεύμα να θριαμβεύσει **ενάντια στο σκεπτικισμό**, που είναι εχθρός της επιστήμης, τον κάνει **πατέρα για κάθε γνήσια επιστήμη**. Το αξίζει αυτό το όνομα, γιατί, αντί να δεχθεί επιπόλαια τα σοφιστικά επιχειρήματα, που στρέφονταν ενάντια στη δυνατότητα μιας αληθινής καθ' εαυτήν γνώσης και

μιας επιστήμης που επιβάλλεται σε κάθε λογικό ον, τα υποβάλλει μάλλον σε μια πολύ διεισδυτική κριτική αρχών, και επειδή με την ίδια προσπάθεια επιχειρεί τη θετική ανάλυση για τη δυνατότητα μιας τέτοιας γνώσης και μιας τέτοιας επιστήμης, και μάλιστα (οδηγημένος με μια γνώση απ' τις πιο βαθιές για τη Σωκρατική μαιευτική) μέσα στο πνεύμα μιας εποπτικής αποσαφήνισης για την ουσία και φανέρωσης των γενικών κανόνων τους για την ουσία και τέλος απ' το γεγονός, ότι προσπαθεί μ' όλες του τις δυνάμεις ν' ανοίξει το δρόμο σ' αυτή την ίδια τη γνήσια επιστήμη που βασίζεται πάνω σε τέτοιες εμφάνειες αρχών.

- Μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι μόνο με τον Πλάτωνα οι καθαρές **ιδέες: εκείνες της αυθεντικής γνώσης**, της αυθεντικής και γνήσιας θεωρίας και επιστήμης και αγκαλιάζοντας τες όλες εκείνη της αυθεντικής φιλοσοφίας, παρουσιάζονται για πρώτη φορά στη συνείδηση της Ανθρωπότητας

- Όπως επίσης να βεβαιώσουμε ότι είναι **ο πρώτος που αναγνωρίζει, ότι αυτά είναι εκεί τα πιο σπουδαία**, επειδή είναι τα πιο βασικά, για τη φιλοσοφική έρευνα, και τα πραγματεύεται σαν τέτοια
- Είναι ακόμη ο Πλάτων αυτός που βρήκε το πρόβλημα της φιλοσοφίας και της επιστήμης της μεθόδου δηλαδή **της μεθόδου, που επιτρέπει να πραγματοποιήσουμε συστηματικά την υπέρτατη τελεολογική ιδέα της «φιλοσοφίας»**, που είναι σύμφυτη με την ουσία αυτής της ίδιας της γνώσης. Γνώση αυθεντική, αλήθεια αυθεντική (έγκυρη καθ' εαυτήν με τελεσίδικο καθορισμό) γίνονται γι' αυτόν ουσιαστικά συσχετικά. Η ακέραιη ολότητα για όλες τις οριστικές καθ' εαυτές αλήθειες που μπορούμε να πετύχουμε με μια δυνατή αυθεντική (γνήσια) γνώση, αποτελεί αναγκαστικά μια ενότητα από θεωρητικά στοιχεία που συνδέονται και η φιλοσοφία, για τον Πλάτωνα, είναι ή με μεθοδικό τρόπο πραγματοποίηση μια ενιαίας καθολικής επιστήμης. Η αρμοδιότητα της είναι λοιπόν η ολότητα που γίνεται από ό,τι υπάρχει αληθινά. Έτσι φαίνεται μια νέα ιδέα για τη φιλοσοφία, που θα καθαρίσει όλες τις παρά πέρα αναπτύξεις της.
- Από δω και πέρα δεν θα είναι γενικά απλά η επιστήμη, ένα αφελές προϊόν ενός ενδιαφέροντος που κατευθύνεται καθαρά πάνω στη γνώση επίσης δεν θα είναι απλώς, όπως στάθηκε τέτοια προηγούμενα, καθολική επιστήμη, αλλά θα είναι ταυτόχρονα μια **επιστήμη απόλυτα αποδεδειγμένη**. Θα είναι μια επιστήμη, που σε καθένα απ' τα διαβήματα της κι απ' όλες τις απόψεις, θα τείνει προς το οριστικό κύρος, και μάλιστα βάσει αποδείξεων που πραγματικά πετυχαίνονται, και για τις οποίες το υποκείμενο που γνωρίζει (οποιοδήποτε άλλο υποκείμενο που γνωρίζει μαζί του) πρέπει να μπορεί σε κάθε στιγμή να παίρνει την απόλυτη ευθύνη μέσα σε μια τέλεια σαφήνεια και εμφάνεια.
- Από τότε η Πλατωνική διαλεκτική, αυτή η έναρξη μιας νέας εποχής, αναγγέλλει την ιδέα, ότι μια φιλοσοφία, που έχει

αυτό το ανώτερο και αυθεντικό νόημα, δεν είναι δυνατή παρά πάνω στο θεμέλιο προκαταρκτικών ερευνών για τις έρευνες και τους όρους δυνατότητας μια φιλοσοφίας. Αυτό που υπονοεί, ένα τέτοιο σπέρμα κρυφής ζωής, μια ιδέα που θα κρίνει για το μέλλον: την ιδέα μιας θεμελίωσης και μιας οργάνωσης της φιλοσοφίας σε δυο στάδια, όντας το ένα με κάποιο τρόπο η «πρώτη» φιλοσοφία, και το άλλο η «δεύτερη» φιλοσοφία. Αυτό, που σαν πρώτη φιλοσοφία προηγείται, είναι μια μεθοδολογία καθολική, που η ίδια δικαιολογεί τον εαυτό της απόλυτα ή σε θεωρητικούς όρους: μια **επιστήμη για τις καθαρές αρχές (a priori)**, όλες τις δυνατές γνώσεις και για τις a priori αλήθειες, τις οποίες περιέχουν αυτά τα συστήματα από γνώσεις, άρα αλήθειες, που μπορούν καθαρά να εξαχθούν από αυτές τις αρχές. Όπως μπορούμε να το καταλάβουμε ολοκάθαρα, η ενότητα για όλες αυτές τις a priori επιστήμες που κάποτε θα πραγματοποιηθούν, βρίσκεται έτσι περιορισμένη, μια ενότητα, που δυνάμει της ουσιαστικής συνάφειας που υπάρχει σ' όλες τις βασικές αλήθειες για τις αρχές είναι αδιάλυτη.

- Δεν σκόπευε καθόλου ν' αρκεσθεί να είναι ο μεταρρυθμιστής της επιστήμης. Με τον έσχατο σκοπό του, θα μείνει πάντα ακόμα και με τις προσπάθειες του για μια θεωρία της επιστήμης, ένας Σωκρατικός διανοούμενος, δηλαδή ένας πρακτικός ηθικολόγος στο πιο καθολικό νόημα της λέξης. Έτσι οι θεωρητικές του έρευνες είχαν μια σημασία ακόμη πιο βαθιά. Με μια λέξη, πρόκειται για την ακόλουθη βασική πεποίθηση, που απέχουμε πολύ απ' το να έχουμε μετρήσει και υπολογίσει όλο της το νόημα, όλη τη νόμιμη σημασία της: **το καθήκον να θεμελιώσουμε, να βεβαιώσουμε, να αποδείξουμε οριστικά, ότι κάθε είδους δραστηριότητα του ανθρώπινου λογικού, όποια κι αν είναι, πραγματοποιείται μέσα στα σχήματα και με το μέσο του θεωρητικού λόγου και τις κατηγορικές του κρίσεις-και τελεσίδικα ολοκληρώνεται με τη μεσολάβηση της φιλοσοφίας.**

Για να μπορέσει το ανθρώπινο γένος να υψωθεί ως το επίπεδο του αληθινού και **γνήσιου ανθρωπισμού**, πρέπει να αναπτυχθεί προκαταρκτικά η αυθεντική (γνήσια) επιστήμη στην ολότητα της, να ριζώσει και να ενοποιηθεί μέσα στις αρχές της. Αυτή είναι η περιοχή της γνώσης κάθε λογικότητας μέσ' απ' αυτή, **αυτοί οι ίδιοι που είναι καλεσμένοι να οδηγήσουν την ανθρωπότητα-οι άρχοντες-αντλούν τις σαφείς αρχές, σύμφωνα με τις οποίες θα οργανώσουν λογικά τη ζωή της κοινότητας.**

(Απόσπασμα από το βιβλίο του Edmund Husserl με τίτλο "Πρώτη Φιλοσοφία Κριτική Αντίληψη των Ιδεών", εκδόσεις Αναγνωστίδη